

Ad Pastor Björn Benediktsson

Af vidlagdri adalskírslu hins Norræna Fornfræða Félags, er vér hérmed þennastusamligast leyfum oss að senda Ydr ókeypis, vonnum vér þér með gleði sjáid bæði framkvæmd þess og fyrirtæki, síðan það hófst, eigi einasta að því leiti, sem það hefir nú af hendi leyst og útgæfð, samkvæmt adalangnamidi sínu, 8 sögubindinu af höfundtexta og útleggíngum, heldr og líka grundvallad framtíðar atburði sína á þann hátt, að það hefir fengið í flokk sinn allmarga af födurlands vors merkustu og lærdustu embættismönnum, sem draga munu tann þess og árliga styrkja það með peningagjöfum; hefir félagid með því móti þegar safnað sér nokkrum peningastofni, sem von er um að árliga aukist, eptir því, sem fleiri vildarmenn og félagar betast, en allt skal mída til þess eina, að staðfesta og efla félagsins athafnir. Þá lýsir skírslan því einnig, að atburðir félagsins hafa í Utlöndum áunnid sér lærðra manna álits, og má þar koma, að eigi verði bókmentir Íslendinga midr þjóðkunnar, enn ádr var hreysti þeirra og drengskapr.

Þannig hefir félagid byrjad athafnir sínar og lagt grundvöll sinnar komandi framkvæmdar; eins og nú Íslendingar yfir höfund, og þér að Ydar leiti, áttu fyrstir góðan þótt þari, mun því eum treyst, að það af sönn álta frannvegis velvildar og adstodar. En sá styrkr, sem Íslendingar geta helzt veitt því, og minst eru útlát í, en sjálfum þeim verdr þó fróðleikr að, og félagsins framkvæmd að meiri, er á þann hátt, að margir verdr til að kaupa sögnbækr þær, er það útgæfr, og leitist við að útbreida þær manna á milli, en það er mjög komid undir medverkun og fulltugi framkvæmdarsamra manna á ýmsum stöðum og þó hvervetna.

Vér leitum nú til Ydar í þessu efni, undireius og vér sendum Ydr hérmed tilbodssedil að kaupi þeirra 2ggja söguðlokka, sem félagid mun frauvegis útgefa, og biðjum vér Ydr, að þér í náud við Ydr medal kunníngja Ydar og vina af ýtrasta megni vildud hvetja þá, sem kost eiga á að kaupa sögnurnar, þartil, og eiga þannig góðan hlut í utgáfu rita þeirra, sem med sanui má segja, að um lídnar aldir hafa vidhaldið mentun ennar íslenzku þjóðar, og verid heuni til frama. Eins og þér fáid þan ómakslaun, sem venjulig eru, mun Félagid álita það skyldu sína og heidr, að láta ásjá, að það vidrkennir þá medverkun og adstod, sem þessu máli má til frama verda.

Stjórn ens Norræna Fornfræða Félags í Kaupmannahöfn dag 8da Aprílis 1828.

Johannas Jónsson

H. H. Konungsins Divisiónsadjútant,
Majör, Riddari af Danabrogi og Danabrogsadmr, Kommandör af St. Olms ordnunt, Riddari af Bath-Heidsfýlkingar og Sverds-ordnum &c., Félagsins Forseti.

P. Magnússon

Professur, Medlimr ennar Koníngl. Arnarnagæðensku Nefadar og Koníngl. Nefadarinnar til forngripa varðveizlu, Medhjálpari vid Koníngl. Leyudar-skjala safnið &c., Félagsins Aukaforseti.

Magn

Dr. Philosophiæ.
Professur,
Félagsins Ritari
og Medlimr
Fornritanfud-
arinnar.

Kindley

Kancellirid.
Félagsins Gjaldkeri.

Myndundren

Fornritanfudurinnar Medlimr

